

Bidrag til Thomas Kingos Biografi.

Af **Louis Bobé.**

Skønt der i Litteraturen foreligger en udførlig, paa flittigt Studium af utrykte Kilder hvilende Monografi om Thomas Kingo — A. C. L. Heibergs Levnetsbeskrivelse (1852) — og Richard Petersens mere populært anlagte Skrift Thomas Kingo og hans Samtid (1887), rober begge Arbejder en iøjnefaldende Usikkerhed i de rent biografiske Data, hvilket maa synes mærkeligt, da Talen er om en som Forfatter og Embedsmand lige fremtrædende Personlighed. Aarsagen hertil maa nærmest søges i, at Slingerup og Herløv ældste Kirkebøger allerede i det 18. Aarhundrede gik til Grunde ved Ildsvaade.

I et Samlingsbind i den Thottske Manuskriptsamling (1921 4to mærket paa Ryggen af Bindet LXXIII), indeholdende Levnetsbeskrivelser fortrinsvis af danske Præster i det 18. Aarhundrede, og som har tilhørt den flittige Forfatter af Siellandske Cleresie D. G. Zwergius, findes et kortfattet »Vita T. Kingovii D«, der særlig har Værd ved de tilføjede Randnoter, hvis Forfatter dels har benyttet de den Gang endnu bevarede Kirkebøger, dels refererer stedlige Traditioner.

Under Henvisning til de ovennævnte Skrifter skal her gøres Rede for, hvad Nyt disse Optegnelser bringer om Kingos personlige Forhold.

Om Kingos Moder oplyses, at hun var Datter af Hr. Søren Biørn, Præst paa Læsø.¹⁾ Meddelelsen retter en Bebrejdelse mod Slingerup Kirkes Værger, fordi de lod Ligstenen over Thomas Kingos Forældre »bortsælge, spoliere, forandre og deres Ben blive foruroligede«, skont Sønnen ikke alene havde skænket Kirken en smuk Lysekroner, som hang over Alteret, men ogsaa en anselig Kapital.²⁾

Om Kingos Barndom berettes: Da han var paa fjerde Aar laa han paa Kirkegaarden og legede og grov et lidet Hul i Jorden

¹⁾ Rich. Petersen anfører, at han upaatvivlelig har været af jævn Bondeslægt.

²⁾ Jvfr. Heiberg S. 3, Noten.

hvor Rektor Mag. Hans Hansen Aalborg kom til ham og spurgte ham, hvad han der gjorde; han svarede: »Jeg graver efter Guld.« Hvorpaa Rektor førte ham ind i Skolen og sagde: »Kom med mig, lille Thomas, jeg skal skaffe dig Guld.«

Mag. Aalborg var Rektor 1645—54 og regnes af Alb. Thurah blandt de danske Poeter.

Læreren i den danske Skole, som Kingo først besøgte, var Erik Hansen, der gav Tilskyndelsen til, at han sattes i den lærde Skole.

Kingo forlod Skolen i sin Fødeby »for en vis Fortræds Skyld«. Meddelelsen henviser til Slangerup »gamle« Kirkebog f. 123, uden dog at citere dens Ordlyd. Atnet op Kirkebogen nævner Aarsagen, synes ganske vist at tyde paa, at den da 16aarige, tidligt modne Dreng har begaaet en moralsk Forseelse.¹⁾

Kingos første Ægteskab med Sille Blankenburg blev indgaaet i Slangerup 21. Juli 1669.²⁾ Hun afgik ved Døden 14. Juni 1670. Heiberg, der ikke kender Datum for Vielsen, mener, at hun kun levede med ham noget over et halvt Aar³⁾. Brylluppet med hans anden Hustru Johanne Lauridsdatter holdtes i Fraugde Kirke 28. Maj 1671; Medd. tilføjer Søndag Rogate, saa at enhver Tvivl er udelukket. Bloch anfører Aaret 1671, Heiberg 1672, medens Richard Petersen⁴⁾ erklærer sig for Aaret 1674. At Meddelelsen har det rigtige, fremgaar ogsaa af Deichmanns Ligprædiken, der siger, at Thomas Kingo ved sin Død 1694 havde været gift i 23 Aar.

¹⁾ Heiberg S. 6, Noten.

²⁾ Rich. Petersen formoder (S. 93), at Brylluppet efter al Sansynlighed fandt Sted i Sommeren 1669.

³⁾ Heiberg S. 19.

⁴⁾ Rich. Petersen S. 105.